

stille til dem, at de skal være i Stand til baade at tilegne sig Resultaterne og til at føre Bevis for deres Rigtighed. Ved at udelukke den nævnte Sætning skærper man Fordringerne i en ganske overordentlig Grad. Jeg vilde antage, at man i en 2—3 Timer kunde lære for Eksempel at regne med Logaritmer og bruge Logaritmetabellen, men skal vedkommende lære at føre Bevis for Rigtigheden af hele Fremgangsmaaden, vil der kræves ti eller tyve Gange saa lang Tid. Og det er ikke paa dette Omraade alene, men paa mange Omraader, at Bevisførelsen er det allervanskeligste. Jeg vil derfor foreslaa, naar Sagen kommer til Udvalg, at man genoptager den Sætning, som staar i den nu bestaaende Lov, om, at Bevisførelse ikke kræves.

Det næste Punkt, hvor der er Afvigelse, vedrører den bekendte Strid om, hvorvidt der imellem de to Eksaminer, Styrmandseksamen og Skibsførereksamen, skal være en Søfart, at altsaa Eksaminanderne skal afbryde deres Læsning, efter at de har taget første Del af Eksamen, og saa skal ud til Søs. Maa jeg have Lov til for Kortheds Skyld at betegne denne Søfart med Ordet „Mellemfart“. Det er denne Mellemfart, som der har været saa delte Meninger om. De, der holder saa stærkt paa den, siger, at Søfolkene maa ud og prøve i Praksis den Teori, de har faaet, og det kan der naturligvis være noget i. Skibsrederne derimod hævder, at denne Mellemfart muligvis kan bevirke, at Eksaminanderne ikke kommer tilbage til Skolen igen, at de bliver staaende ved Styrmandseksamen, og saa faar vi for faa Skibsførere. Der er jo i Øjeblikket Mangel paa Skibsførere eller paa Folk, der har taget anden Del af Styrmandseksamen, og man frygter nu for, at en stor Mellemfart mellem de to Eksaminer kunde bevirke, at vi fik endnu færre Skibsførere. I Landstingets Forslag var der en Bestemmelse om 6 Maaneders Mellemfart eller Fart med et Skoleskib, idet der dog ikke var sat nogen bestemt Tidsgrænse for det sidste. Folketinget har nu indsat en Bestemmelse om, at Fart med Skoleskib i 3 Maaneder skal være tilstrækkelig. Der er dog, synes det mig, nogen Uklarhed i den Maade, hvorpaa den er affattet. Det fremgaar nemlig ikke klart af Ordlyden i det sidste Punktum af § 5, om Farten i de 3 Maaneder med et Skoleskib skal være en Mellemfart mellem de to Eksaminer. Jeg synes, at der efter Ordet „Eksaminanden“ skulde have staaet: „efter bestaaet Styr-

mandseksamen“. Jeg antager, at det er Meningen, at denne Fart med Skoleskib udelukkende skal foretages af dem, der har taget Styrmandseksamen, men af selve Ordlyden kan man ikke se det. Det kan jo imidlertid rettes i Udvalget.

Det tredje Punkt, hvor der er Forskel, angaar den saakaldte udvidede Skibsførereksamen. Landstinget havde der en Eksamen, men der var ikke til den knyttet nogen Eneret, og en Eksamen, hvortil en saadan ikke er knyttet, forekommer mig ikke at have særlig stor Betydning. Folketinget har foreslaaet, at der skal være et Kursus for dem, der har taget Skibsførereksamen, og som ønsker at udvide deres Kundskaber. Tillige skal, hvad jeg tillægger stor Betydning, ogsaa Lærerne ved Navigationsskoler have Lejlighed til at udvide deres Kundskaber der. Der er ikke til Deltagelsen krævet nogen bestemt Eksamen. Da denne Eksamen efter Landstingets Forslag jo ikke skulde give Eneret til noget som helst, kan jeg egentlig ikke se, at det kan være saa vanskeligt for Tinget her at resignere, saaledes som ogsaa Handelsministeren fremhævede det ved Forelæggelsen. Da der ikke er nogen Eksamen, antager jeg, at Deltagerne i et saadant Kursus vil faa en privat anbefaling af den vedkommende Kursusbestyrer, hvilket jo i mange Tilfælde kan have meget større Betydning end en Eksamen.

Det fjerde Punkt, hvor der er Forskel, angaar Censuren. Der har Landstingets Forslag en Bestemmelse om, at Lærerne selv eksaminerer, hvilket ogsaa findes i Folketingets Forslag, men efter Landstingets Forslag skal Lærerne, der har Eksamen, deltage i Dommen, altsaa i Censuren, hvorimod Folketingets Lovforslag gaar ud paa, at kun Censor og særlig Formanden for Censorerne, der jo bliver Navigationsdirektøren, skal kunne deltage i Bedømmelsen. Tankegangen hermed er jo den, at Læreren ikke skal være Dommer i sin egen Sag. Jeg tillægger i øvrigt ikke dette saa stor Betydning, men der er en Ting, som jeg synes kunde være rimelig overfor Lærerne, og det er, at der her gjaldt den samme Bestemmelse som i Loven om Skolelærereksamen af 30. Marts 1894 § 6, hvori der staar, at Genstandene for Eksaminationen skal bestemmes af Censorerne. Dagen forud efter Samraad med Eksaminator“. Jeg synes, at det kunde være heldigt, om ogsaa Lærerne ved Navigationsskolerne fik Opgaverne at se, at de ikke skal staa og eksaminere ex tempore — det bliver let til en overfladisk Eksamination —, og